

δυνάμενοι θεοὶ οὕτω μοι φίλοι εἰσὶν ὥστε διὰ τὸ ἐπιμελεί-
 σθαι μου οὐποτε λήθω αὐτοὺς οὔτε νυκτὸς οὔθ' ἡμέρας οὔθ'
 ὅποι ἂν ὀρμῶμαι οὔθ' ὅ τι ἂν μέλλω πράττειν. διὰ δὲ τὸ
 προειδέναι καὶ ὅ τι ἐξ ἑκάστου ἀποβήσεται σημαίνουσί μοι
 5 πέμποντες ἀγγέλους φήμας καὶ ἐνύπνια καὶ οἰωνοὺς ἃ τε
 δεῖ καὶ ἃ οὐ χρὴ ποιεῖν, οἷς ἐγὼ ὅταν μὲν πείθωμαι, οὐδέ-
 ποτέ μοι μεταμέλει· ἤδη δέ ποτε καὶ ἀπιστήσας ἐκολάσθην.
 καὶ ὁ Σωκράτης εἶπεν· Ἄλλὰ τούτων μὲν οὐδὲν ἄπιστον. 49
 ἐκείνο μέντοι ἔγωγε ἠδέως ἂν πυθοίμην, πῶς αὐτοὺς θερα-
 10 πεύων οὕτω φίλους ἔχεις. Ναὶ μὰ τὸν Δί', ἔφη ὁ Ἑρ-
 μογένης, καὶ μάλα εὐτελῶς. ἐπαινῶ τε γὰρ αὐτοὺς οὐδὲν
 δαπανῶν, ὧν τε διδόασιν ἀεὶ αὐτῷ παρέχομαι, εὐφημῶ τε ὅσα
 ἂν δύνωμαι καὶ ἐφ' οἷς ἂν αὐτοὺς μάρτυρας ποιήσωμαι
 ἐκὼν οὐδὲν ψεύδομαι. Νῆ Δί', ἔφη, ὁ Σωκράτης, εἰ ἄρα
 15 τοιοῦτος ὢν φίλους αὐτοὺς ἔχεις, καὶ οἱ θεοί, ὡς ἔοικε,
 καλοκάγαθία ἠδονται. οὗτος μὲν δὴ ὁ λόγος οὕτως ἐσπου- 50
 δαιολογήθη. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Φίλιππον ἤκον, ἠρώτων
 αὐτὸν τί ὀρώων ἐν τῇ γελωτοποιίᾳ μέγα ἐπ' αὐτῇ φρονοίᾳ.
 Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφη, ὁπότε γε πάντες εἰδότες ὅτι γελωτοποιός
 20 εἰμι, ὅταν μὲν τι ἀγαθὸν ἔχωσι, παρακαλοῦσί με ἐπὶ ταῦτα
 προθύμως, ὅταν δέ τι κακὸν λάβωσι, φεύγουσιν ἀμετα-
 στρεπτί, φοβούμενοι μὴ καὶ ἄκοντες γελάσωσι; καὶ ὁ 51
 Νικήρατος εἶπε· Νῆ Δία, σὺ τοίνυν δικαίως μέγα φρονεῖς.
 ἐμοὶ γὰρ αὐτῶν φίλων οἱ μὲν εὖ πράττοντες ἐκποδῶν
 25 ἀπέρχονται, οἱ δ' ἂν κακὸν τι λάβωσι, γενεαλογοῦσι τὴν
 συγγένειαν καὶ οὐδέποτέ μου ἀπολείπονται. Εἶεν· σὺ δὲ 52
 δὴ, ἔφη ὁ Χαρμίδης, ὦ Συρακόσιε, ἐπὶ τῷ μέγα φρονεῖς; ἢ
 δῆλον ὅτι ἐπὶ τῷ παιδί; Μὰ τὸν Δί', ἔφη, οὐ μὲν δὴ·
 ἀλλὰ καὶ δέδοικα περὶ αὐτοῦ ἰσχυρῶς. αἰσθάνομαι γάρ
 30 τινὰς ἐπιβουλεύοντας διαφθεῖραι αὐτόν. καὶ ὁ Σωκράτης 53
 ἀκούσας, Ἡράκλεις, ἔφη, τί τοσοῦτον νομίζοντες ἠδικῆσθαι